

EVVEL ZAMAN İÇİNDE Şehirler, Efsaneler, Arkeolojik Astronomi *Alev Alatlı*

Ben, İstanbul'luyum. Anadolu şehirlerinin hemen hepsi gibi, çocukluğumun İstanbul'u da Rus dilinde “*regulyarnaya*” kelimesi ile ifade edilen “**nizami mimari**”den hemen hiç nasibini almamış bir şehirdi. Bugün bile almış olduğu söylenemez.

Bizim düzine tankın yanyana geçebileceği cetvelle çizilmiş büyük bulvarlarımız, dört köşe “*rayon*”ları mız, geometrik meydanlarımız, bize tepeden bakan dev binalarımız hemen hiç olmamıştı.* Topkapı, Çırağan gibi imparatorluk sarayları bile, daha sonraki yıllarda ziyaret etmek fırsatını bulduğum West Minister, Versailles gibi yapıların, Alman şatolarının yanında hayli mütevazıdılar. Zarif Beylerbeyi kasrı, St.Petersburg'daki o nefes kesici Çarskoye Selo ile kıyaslandığında, Çariçe Elizabeta'nın giyinme odasından daha büyük yada daha görkemli değildir. Bizde Kazan Üniversitesinin muhteşem bloğunun bir eşi de yok.** Dar, dolambaçlı, hatta eğribüğü sokaklar, kâh birbirlerine abanan, kâh uzaklaşan ahşap yapılar, küçük meydanların ortasında küçük camiler, mescitler, sebiller, çitlembikler, fıstık çamları, ıhlamurlar ve erguvanlar.*** İstanbul, buydu. Şurası muhakkak ki, hiç bir zaman bugün gördüğüm görkemli Kazan olmadı. Ve ben hep merak ettim, “Neden?”

[devamını oku>>>](#)